

FINANSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 31/2013 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om kraftverksskatt och lagar om ändring av 16 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och 1 § i skattekontolagen

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 1 oktober 2013 regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om kraftverksskatt och lagar om ändring av 16 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och 1 § i skattekontolagen (RP 140/2013 rd) till finansutskottet för beredning.

Lagmotioner

I samband med propositionen har utskottet behandlat följande lagmotioner:

- LM 40/2011 rd — Kimmo Tiilikainen /cent m.fl.: Lag om skatt på oförtjänta vinster i elproduktionen (remitterades 16.11.2011)
- LM 58/2012 rd — Kimmo Tiilikainen /cent m.fl.: Lag om skatt på oförtjänta vinster i elproduktionen (remitterades 17.10.2012)

Utlåtanden

I enlighet med riksdagens beslut har ekonomiskutskottet och miljöutskottet lämnat utlåtanden i ärendet. Utlåtandena (EkUU 29/2013 rd och MiUU 27/2013 rd) återges efter betänkandet

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Skattedelegationen har hört

- lagstiftningsråd Leo Parkkonen, finansministeriet
- konsultativ tjänsteman Pekka Tervo, arbets- och näringsministeriet
- miljöråd Magnus Cederlöf, miljöministeriet
- ledande expert Kari Aaltonen och ledande skatteexpert Aki Mattson, Skatteförvaltningen
- direktör Jukka Leskelä, Finsk Energiindustri rf
- direktör för samhällskontakter Esa Hyvärinen, Fortum Abp
- energichef Jouni Punnonen, Skogsindustri rf
- verkställande direktör Akke Kuusela, Suomen Voima Oy representant för Lokalkraft rf
- styrelseordförande Berndt Schalin, Pienvesivoimayhdistys ry
- direktör Minna Korkeaoja, Pohjolan Voima Oy
- skatteexpert Jukka Hakola, Finlands Kommunförbund
- styrelsens vice ordförande Miia Wallén, Finska Vindkraftsföreningen

- direktör, intressentrelationer Stefan Sundman, UPM-Kymmene Abp.

Dessutom har skriftliga utlåtanden lämnats av

— Skogsindustrin rf

— Kyrökosken Voima Oy

— professor Jaakko Ossa, Åbo universitet.

PROPOSITIONEN OCH LAGMOTIONERNA

Regeringens proposition

I propositionen föreslås en lag om kraftverksskatt. Den inför en skatt på kraftverk som drar oförtjänt nytta på den nordiska elmarknaden av handeln med utsläppsätter. Skatten ska gå till staten och den gäller kärnkraftverk, vattenkraftverk och vindkraftverk som tagits i drift före 2004 och inte ingår i handeln med utsläppsätter. Kraftverksskatten fastställs på grundval av återanskaffningsvärdet på kraftverksbyggnader och kraftverkskonstruktioner i fastighetsbeskattningen. Kraftverk med en nominell effekt på mindre än en megavoltampere föreslås vara undantagna tillämpningsområdet för skatten. Dessutom föreslås skatten vara differentierad, och den ska tas ut till fullt belopp bara på kraftverk med en effekt som överstiger 10 megavoltampere.

Skatten beräknas gälla cirka 130 vattenkraftverk, fyra kärnkraftverksenheter och 10–15 vindkraftverk. Vindkraftverk kommer att vara undantagna skatten när de sista vindkraftverken uppförda före 2004 tas ur drift.

Den som bedriver kraftverksverksamhet ska vara skyldig att betala kraftverksskatt. De ska deklarera skatten på eget initiativ. Vidare ska de vara skyldiga att lämna in periodskattedeklaration till Skatteförvaltningen och betala in skatten på ett skattekonto en gång om året.

Vattenkraftverken kommer att stå för ungefär tre fjärdedelar och kärnkraftverken för en fjärdedel av kraftverksskatten. På det hela taget kommer merparten av skatten att påföras ett fåtal stora producenter av vatten- och kärnkraft eller företag som äger dem. Ungefär en tredjedel av skatten beräknas komma från industrin och cirka en sjättedel från kommunala energiverk.

Statens årliga skatteintäkter från kraftverk ökar med ungefär 50 miljoner euro genom den nya skatten.

Den föreslagna skatten avser huvudsakligen vatten- och kärnkraft och den påverkar inte, på några undantag när, grossistpriset på elektricitet som på den nordiska elmarknaden sätts utifrån marginalkostnaderna för det kraftverk som har de högsta kostnaderna för sin elproduktion. Skatten beräknas därför inte på det stora hela påverka inkomstskillnaderna eftersom den anses minska kraftverksägarnas vinster. Skatten ska bara gälla kraftverk som tagits i drift före 2004 och den anses därför inte påverka besluten om investeringar i ny elproduktionskapacitet eller den förväntade avkastningen av dem.

Vidare föreslås tekniska ändringar beträffande skatteuppbörd i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och skattekontolagen till följd av kraftverksskatten.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2014 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2014, förutsatt att kommissionen godkänner de föreslagna begränsningarna i förfarandet med statligt stöd.

Lagmotionerna

LM 40/2011 rd och LM 58/2012 rd. I lagmotionerna föreslås skatt för vatten- och kärnkraftverk på oförtjänta vinster. Skatten ska gälla kraftverk vilkas investeringsbeslut har fattats innan Kyotoavtalsperioden inleddes den 1 januari 1998. Utanför skatten på oförtjänta vinster lämnas småskalig vattenkraft, vindkraft, solkraft och kraftverk som använder förnybara biobränslen. Industrins el för egenproduktion och

för leverans till intresseföretag ska inte beskattas. Skattens belopp är 10 euro per megawattimme.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Utskottet tillstyrker lagförslaget, men med ändringar.

Ändringsförslaget gäller bara lagförslagens ikraftträdandebestämmelser och de bör preciseras med tanke på att EU-kommissionen inte är klar med sin kontroll av statliga stöd. Ändringsförslagen motiveras nedan.

Kraftverksskatt

Propositionens syfte är att ta i bruk nationellt en ny kraftverksskatt där det handlar om beskattning av oförtjänt nytta av s.k. *windfall-vinster*. Skatten ska enligt försiktighetsprincipen skära ner en del av de oförtjänta vinster som EU:s system med utsläppshandel ger upphov till på den nordiska elmarknaden. Propositionen baserar sig på regeringsprogrammet där det avtalade avkastningsmålet om 170 miljoner euro ändå vid vårens ramförhandlingar har reducerats till 50 miljoner euro.

Skatten gäller de kraftverk som producerar utsläppsfri el och som har byggts innan direktivet om utsläppshandel trädde i kraft. År 2004 har föreslagits som gräns; då stod det juridiskt klart när direktivet om handel med utsläppsrätter skulle träda i kraft. Eftersom det föreslås att skatten inte ska gälla småskaliga kraftverk med en nominell effekt på mindre än en megavoltampere samt kombinerad produktion av el och värme, gäller skatten endast ca 130 vattenkraftverk, fyra kärnkraftverk och ca 10-15 vindkraftverk. Av dessa tillämpas dock en glidande skatteskala (0,50-1,5 % av kraftverksbyggnadernas återanskaffningsvärde) på kraftverk med en nominell effekt på 1-10 megavoltampere, och vindkraftverken utgår från beskattningen när de åldras. Skattebelastningen ska i vilket fall som helst

nästan gälla vattenkraft (knappa 80 %) och kärnkraft (drygt 20 %).

Utskottets allmänna bedömning

I ljuset av målen och EU-rättens allmänna förbehåll anser utskottet att propositionen är en helgjuten, konsekvent och till sina verkningar hanterbar helhet. Även om det handlar om en *nationell skatt* som ingår i en medlemsstats skattesuveränitet har man i skattemodellen varit tvungen att beakta särskilt EU:s regler för statligt stöd samt de gränser som en enhetlig energibeskattnings medför. I det avseendet verkar propositionen motiverad. Den eftersträvar allmänt taget en så neutral skatt som möjligt utan statligt stöd. Eftersom kraftverksskatten endast ska gälla kraftverk som producerar el i Finland är den inte heller förknippad med frågor som borde granskas med avseende på förbudet mot skattediskriminering.

Det är i sig tveklöst, menar utskottet, att systemet med utsläppshandel medför oförtjänt vinst för vissa aktörer på den nordiska elmarknaden. Det beror på den mekanism med vilken grossistpriset på el bildas på den gemensamma nordiska elbörsen. Grunden är marginalproduktionen för det kraftverk som har de högsta rörliga kostnaderna för varje timme för sin elproduktion. Vanligen är det kondenskraft producerad med kol. För produktionssätt som är förmånligare än marginalproduktionen, såsom vatten- och kärnkraft, ger denna prissättningsmekanism upphov till betydande ekonomisk vinst. Med oförtjänt vinst avses således det pristillägg med vilket utsläppshandeln höjer grossistpriset på el utan att elproducenten har förorsakats en motsvarande kostnad. - Eftersom elproduktionsanläggningar som har inlett verksamheten efter 2003 anses ha uppstått i ett nytt styr- och mark-

nadsläge får de inte oförtjänta vinster på motsvarande sätt.

Skattemodellen

Skattemodellen handlar framför allt om hur oförtjänst vinst bedöms och fördelas på aktörerna. Den grund som valts, kraftverksbyggnadernas återanskaffningsvärde, används redan vid fastighetsbeskattningen. Modellen är exakt, rättvis och konsekvent och således användbar också i detta sammanhang. När man dessutom beaktar skattens summariska karaktär som en systemrelaterad skatt och försiktighetsprincipen som iakttas i fråga om skattebeloppet, är helheten enligt utskottets åsikt motiverad och godtagbar. Särskilt EU-regleringen har blivit ett hinder för alternativa modeller, t.ex. beskattningsmetoder som direkt påverkar produktionen eller produktiviteten.

Den nu aktuella regleringen är allmänt taget banbrytande eftersom en windfallskatt av denna typ är den första i sitt slag i EU:s område. Visserligen har Sverige och Tyskland specialskatter som riktas in på utsläppsfri elproduktion, såsom Tysklands uranskatt eller Sveriges skatt baserad på kärnkraftverkens kapacitet för att producera värme, men de tillämpas på kraftverk av alla åldrar. Därför har vi inte kunnat ta ledning av dem. - För tydlighetens skull bör det konstateras att direktivet om utsläppshandel inte i sig hindrar en medlemsstat från att ta i bruk specialskatter för att styra oförtjänta vinster av utsläppshandel till staten. Det bekräftas också av EU-domstolens dom i fråga om Spanien i ärende *C-566/11 (Iberdrola)* där det handlade om beskattning av vinst på gratis utdelade utsläppsrätter.

Dessutom påpekar utskottet att även om kraftverksskatten har ett nära samband med utsläppshandeln är den inte en egentlig miljöskatt, om man bortser från uppkomsthistorien. Detta framhålls också miljöutskottets utlåtande. Å andra sidan står skatten inte heller i strid med målen för systemet med utsläppshandel - tvärtom vad som har påståtts. Den utsläppsfria produktionen vinner i alla fall på det klimatmässigt hållbara produktionssättet då den inte för utsläppshandelns skull behöver investera i utsläppsminsk-

ning eller köpa utsläppsrätter. I ekonomiutskottets utlåtande konstateras uttryckligen att propositionen inte i grunden ändrar på denna utgångspunkt. Skatten bara skär i den extra vinst som uppstått till följd av myndighetsregleringen.

Utskottet vill också skingra de misstankar som den nya skatten har gett upphov till i kraftverksbolagen; när windfallskatten nu förankras och avgränsas med objektiva kriterier i relation till utsläppshandeln kan dess tillämpningsområde enligt utskottets uppfattning inte utvidgas senare. Gränsen går således vid året 2004 och skatten gäller inte nyare kraftverk. Därför bör skatten således inte heller påverka senare investeringsbeslut eller avkastningsförväntningar. Ärendet har beretts utifrån den uppfattningen. Dessutom bör det betonas att inte heller underhåll, ombyggnad eller effekttökningar i kraftverket påverkar skattebeloppet. Det beror på att de inte påverkar kraftverksbyggnadernas återanskaffningsvärde, som ju utgör grund för skatten. De minskar endast de åldersavdrag som ska beaktas vid beräkningen av beskattningsvärdet.

Ikraftträdande

För att skattemodellen ska kunna tas i bruk måste kommissionen godkänna de föreslagna avgränsningarna i statsstödsförfarandet. Till dem hör utöver ovan nämna småskaliga kraftverk samt förenad produktion av el och värme också kraftverk med en nominell effekt på 1-10 megavoltampere; på dem tillämpas en glidande skatteskala.

I propositionen motiveras omsorgsfullt avgränsningarna och de objektiva orsaker som gör att varierande beskattning kan anses motiverad. Utskottet delar dessa åsikter. Eftersom granskningen av statsstödet ännu inte är slutförd finns det inte orsak att här behandla avgränsningarna mer detaljerat. Ändå bör det observeras att de s.k. *Mankala-bolagen* skulle omfattas av skatten uttryckligen på grund av skattemodellens konsekvens och neutralitet.

Propositionen utgår från att lagförslagen ska träda i kraft i början av nästa år. Eftersom kommissionen ännu inte är klar med sin granskning av statsstöd, fås godkännandet inte före årsskif-

tet. Därför föreslår utskottet att lagen om kraftverksskatt jämte ändringarna av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet samt av skattekontolagen träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av statsrådet (*Utskottets ändringsförslag*).

Utskottet anser det viktigt att lagarna sätts i kraft omedelbart efter kommissionens godkännande eftersom de avses bli tillämpade för första gången i 2014 års beskattning.

Lagmotionerna

Utskottet föreslår att lagmotionerna förkastas.

1.

21 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft *vid en tidpunkt som bestäms genom statsrådets förordning*.

2.

3.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

*godkänner lagförslagen enligt propositionen men ikraftträdandebestämmelsen med ändringar (**Utskottets ändringsförslag**) och*

förkastar lagmotionerna LM 40/2011 rd och LM 58/2012 rd.

Utskottets ändringsförslag

(2 mom. som i RP)

Denna lag träder i kraft *vid en tidpunkt som bestäms genom statsrådets förordning*.

Denna lag träder i kraft *vid en tidpunkt som bestäms genom statsrådets förordning*.

FiUB 31/2013 rd — RP 140/2013 rd

Helsingfors den 5 december 2013

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Kimmo Sasi /saml
medl. Leena Harkimo /saml
Pertti Hemmilä /saml
Timo Kalli /cent
Sampsa Kataja /saml
Anneli Kiljunen /sd
Esko Kiviranta /cent
Mika Lintilä /cent
Mikaela Nylander /sv
Markku Rossi /cent
Matti Saarinen /sd

Sari Sarkomaa /saml
Jouko Skinnari /sd
Osmo Soininvaara /gröna
Kauko Tuupainen /saf
Kari Uotila /vänst
Ville Vähämäki /saf
ers. Maria Lohela /saf
Sirpa Paatero /sd
Raimo Piirainen /sd
Leena Rauhala /kd.

Sekreterare var

utskottsråd Maarit Pekkanen.

RESERVATION 1

Motivering

Kyotoprotokollet ledde från och med ingången av 2005 till att den europeiska utsläppshandeln startade. Avsikten var god. Utsläppshandeln skapade förutsättningar för minskade utsläpp upp till den målsatta nivån. Den ledde också till att investeringarna i utsläppsminskningar gjordes där det var mest fördelaktigt att göra dem.

Till följd av utsläppshandeln ökade produktionskostnaderna för de energiformer som gav upphov till utsläpp och energipriserna steg.

Som mest kostade en utsläppsrätt nästan 25 euro.

I praktiken ledde det uppkomna situationen till att också sådan utsläppsfri energiproduktion som hade byggts upp före 2004, alltså innan utsläppshandeln introducerades, drog nytta av de ökade energipriserna. För priset av en utsläppsrätt på 20 euro beräknades det att den oförtjänta vinsten för vindproducerad energi uppgick till 400-500 miljoner euro om året. Tanken med utsläppshandeln var att gynna främst de som investerade i ren energi efter att utsläppshandeln introducerades.

De vinster på investeringar som gjorts för i regel tiotals år sedan tack vare den prisstegring som utsläppshandeln medfört, dessutom för produktionskapacitet som för länge sedan avskrivits, kan i vissa fall anses oskäligen. Investeringar som gjorts långt före 2004 har dessutom inte i första hand gjorts för att minska utsläppen. En viss del av den extra vinst som utsläppshandeln fört med sig kan dessutom betraktas som sådan som vinden så att säga fört med sig, windfall-vinst.

På senare tid har priserna för utsläppsrätter rasat, och windfallvinsterna är inte så stora. I princip uppkommer de ändå fortfarande.

Trots det föreslår regeringen att en windfall-skatt som ska inbringa ungefär 50 miljoner om året ska införas. Som skattegrund föreslår den grunden för energikraftverkens fastighetsskatt. En sådan skattegrund leder till att skattebördan

fördelar sig i fel proportioner mellan vattenkraft och kärnkraft. Skatten koncentreras överlägset, till cirka 80 procent, till vattenkraften.

Centern är i övrigt enig med regeringen om de skattegrunder och avgränsningar som framförs i propositionen, men anser att fördelningen mellan vatten- och kärnkraft är snedvriden.

Ett mera rättvist sätt att fördela skattebördan vore att tillämpa den befintliga elskatten. Svårigheten är att EU-rättsliga problem ansluter sig till användningen av de grunderna på samma sätt som till grunderna för skatt på elanläggnings effekt.

Ett annat problem är de så kallade Mankala-bolagen. När beredningen av windfallskatt inleddes för flera år sedan, omfattades dessa bolag inte av den föreslagna skatten till den del de själva använder den energi de producerar.

Centern är i stort sett beredd att godkänna införandet av windfallskatten enligt regeringens förslag. Den skattegrund som föreslås kan vi emellertid inte acceptera. Om modeller baserade på produktion eller effekt inte är tillåtna, bör den fastighetsskattebaserade modell som föreslagits ändras så att den på ett mera objektivt sätt beaktar energianläggningarnas byggnader, anläggningar, generatorer mm. På så sätt får man en skattebas som fördelar den eftersträlvade skattebördan betydligt jämnare mellan vattenkraft (40 procent) och kärnkraft (60 procent) så att kärnkraftverkens andel av skattebördan ökar och blir mer än dubbelt så stor, medan vattenkraftens andel minskar till cirka 40 procent. Vi anser att regeringen så snart som möjligt måste framlägga ett förslag till kraftverksskatt (windfallskatt) som korrigerats på detta sätt för regeringen.

Samtidigt måste förenligheten med EU-reglerna kontrolleras på nytt och möjligheten att befria Mankala-bolagen från skatten på det sätt vi föreslagit utredas.

Till slut vill vi understryka att någon som helst skatt av den typ som kraftverksskatten (windfallskatten) representerar inte kan läggas

på ny, utsläppsfri kapacitet som byggts efter det att utsläppshandeln startade.

Det är inte förnuftigt att ta skatten i bruk i den form som regeringen föreslår. För att den skattemodell som regeringen föreslår ska kunna tas i bruk måste kommissionen i efterskott godkänna de föreslagna avgränsningarna i statsstödsförfarandet. Som följd av det vet de skattskyldiga inte på förhand vid ingången av skatteåret 2014 om skatten alls träder i kraft under året eller om den ändå måste ändras. I den form som regeringen föreslår är windfallskatten tyvärr en fortsättning på regeringen Katainens tvivelaktiga skattepolitik där beskattningens förutsägbarhet och konsekvens är hårt ansträngda.

Helsingfors den 5 december 2013

Timo Kalli /cent
Mika Lintilä /cent

Förslaget

Vi föreslår

att lagförslaget förkastas och

*att ett uttalande godkänns (**Reservationens förslag till uttalande**).*

Reservationens förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att regeringen med det snaraste bereder en korrigerad proposition till en kraftverksskatt som fördelar den eftersträlvade skattebelastningen mer jämnt och rättvist mellan vattenkraft och kärnkraft.

Markku Rossi /cent
Esko Kiviranta /cent

RESERVATION 2

Motivering

Det föreslås i propositionen att det stiftas en så kallad windfallskatt. Den nya skatten ska gälla anläggningar, såsom kärn- och vattenkraftverk, som producerar utsläppsfri energi över en viss nominell effekt. Skatten motiveras med att utsläppsfria energiproduktionsformer numera har oförtjänt fördel av utsläppshandeln.

Det blir den finländska industrin som får lov att betala och därmed blir industrins villighet att investera mindre och konkurrenskraften avtar ytterligare. Industrins konkurrenskraft och placerarna kräver planmässighet, inte oanade extrakostnader. Vi sannfinländare anser att en extra beskattning av en utsläppsfri och effektiv energiproduktionsform är en mycket dålig idé. Den innebär en betydande extra belastning i en situation som även i övrigt är svår såväl ekonomiskt som sysselsättningsmässigt. Windfallskatten kommer därför garanterat att ytterligare driva på utflaggningen av industrijobben. Det är oskäligt att belasta vår exportindustri, som redan försvagas av svaveldirektivet, med ytterligare kostnader.

Såväl de som bevakar industrins intressen som fackorganisationerna motsätter sig enhälligt att skatten införs. Fackorganisationerna har påpekat att påståendena om de oförtjänta fördelar utsläppsfria energiproduktionsanläggningar skulle ha av utsläppshandeln är ogrundade. Utsläppsrätterna auktionerades ut i början av 2013 och vinsterna intäktsfördes till staten. Det är inte heller oförtjänt fördel att en utsläppsfri energiproduktionsform vinner på kostnaderna för utsläppshandeln när den inte ens själv får några inkomster av den.

Regeringens proposition med förslag till en ny lag om kraftverksskatt står också i konflikt med regeringsprogrammet. Där lovar man industrin konkurrenskraftiga förutsättningar såväl i hemlandet som internationellt. Ett annat mål för regeringsprogrammet är att göra Finland till ett kolneutralt samhälle. En extra skatt för utsläpps-

fri energi stöder inte alls detta mål. Redan i nuläget har användningen av stenkolk ökat med 47 procent på ett år på grund av regeringens energipolitiska beslut. Man kan anta att windfallskatten åtminstone inte bromsar denna utveckling, och propositionen står därför i konflikt också med de energi- och klimatpolitiska målen.

Enligt Näringslivets Forskningsinstitut minskar windfallskatten märkbart statens andra skatteinkomster. Det nettobelopp som flyter in i den gemensamma kassan blir därför inte ens tillnärmelsevis 50 miljoner euro. Skattens betydelse för statsekonomin är därmed oansenlig. Däremot försvagar en extra beskattning av utsläppsfri produktion betydligt bilden av Finland som investeringsmiljö. Landsrisken har nämligen ökat enbart på grund av beredningen av skattelagen. Energisektorn behöver på grund av de långa återbetalningstiderna ovanligt stabila förutsättningar och retroaktiva skatter av den typ som windfallskatten representerar rubbar dessa förutsättningar. De industriella investeringarna har minskat snabbare i Finland än i EU i genomsnitt och en eventuell ny skatt skulle påskynda denna utveckling.

Sannfinländarna vill lyfta fram det faktum att skatten är ojämlik och belastar vattenkraften oskäligt mycket. Skatten skulle i genomsnitt bli 3 euro/MWh för vattenkraftverken och cirka 0,4 euro/MWh för kärnkraftverken. Beskattningen av el som producerats med vattenkraft skulle därmed vara 7-8 gånger så hög som beskattningen av el som produceras med kärnkraft. Dessutom skulle skattebeloppen vattenkraftverken emellan variera tiofaldigt när man beaktar de producerade elmängderna. Det är också problematiskt att flera av de anläggningar skatten gäller har bytt ägare efter 2004. I det skede när överlåtelsepriserna har fastställts har konsekvenserna av utsläppshandeln beaktats, och skatten behandlar därmed köparna orättvist.

Vi vill påminna om att elproduktion inte kan beskattas enligt EU:s energiskattedirektiv. Dess-

utom, vilket också konstateras i motiveringen till lagförslaget, kan skatten inte direkt gälla ett kraftverks nominella effekt. Därför föreslås det att kraftverkets återanskaffningsvärde beskattas. Sannfinländarna framhåller att detta är en helt annan sak än det som enligt motiveringen till lagförslaget är föremål för beskattningen, alltså oförtjänt vinst. Återanskaffningsvärdet återspeglar också enligt motiveringen byggnadens storlek och värde och inte beloppet av den oförtjänta vinst som kraftverket har gjort på utsläppshandeln. Denna beror helt på den mängd el kraftverket producerar. Man har med all sannolikhet försökt maskera kraftverksskatten som en fastighetsskatt för att det inte ska vara uppenbart att den strider mot unionslagstiftningen. Också i

nuvarande form är dess laglighet minst sagt tveklaktig.

Slutligen vill vi också föra fram att det i fråga om de så kallade Mankala-företagen är ytterst problematiskt att kraftverksskatten inte är avdragsgill i inkomstbeskattningen. Därmed är dessa företag tvungna att uppvisa vinst och naturligtvis också betala skatt på den för att kunna täcka sina kostnader. Om man trots allt beslutar att ta ut skatt, bör den vara avdragsgill som all annan fastighetsskatt, för att Mankala-företagens skattebörda inte ska vara större än andras.

Förslaget

Vi föreslår

att riksdagen förkastar lagförslagen.

Helsingfors den 5 december 2013

Ville Vähämäki /saf
Kauko Tuupainen /saf
Maria Lohela /saf